

**Kazbek Dağı Kış Tırmanışı Kaza Raporu
(21 Ocak / 1 Şubat 2011)**

Ekip: Sefa SAĞLAM
Burhan AYDIN
Emre KURUOĐLU

Rota: Kazbek Dağı, Dragon's Rocks rotası, GÜRCİSTAN

Faliyet Tarihi: 21.01.2011-01.02.2011

Faaliyetin Planlanma Aşaması:

Ekip üyelerinin bu zamana kadar yapmış olduğu tırmanışlar doğrultusunda; yapılan sporun çıtasının bir adım daha yukarı taşınması, ileride yapılması planlanan tırmanışların öncesinde önemli tecrübe edinilmesi amaçlanarak, 3-4 ay öncesine varan bir hazırlık ve araştırma süresince bu tırmanış planlanmıştır.

Ekip üyelerinin dağcılık yapmaya başlamalarından, bu kazaya kadar yapmış oldukları önemli tırmanışlarının bir kısmı;

- ** Demirkazık Kış tırmanışı 2010
- ** Demavend Dağı Kış Tırmanışı 2008
- ** Kaldı Dağı Batı Kar-Buz Kulvarı 2008
- ** Güzeller Kuzeydoğu Kar-Buz Kulvarı 2009
- ** Ağrı Dağı Yaz ve Kış Tırmanışları
- ** Kaçkar Dağı Tırmanışı (Büyük Buzul - Kuzeydoğu Sırtı)
- ** Süphan Dağı Kış Tırmanışı
- ** Parmakkaya / Lahitkaya Tırmanışları
- ** Birçok kez farklı rotalarından Erciyes ve Uludağ Kış Tırmanışları

(Türkiye'nin bir çok dağına (3000 m üzeri ve altı) yapılan zirve tırmanışları ve spor tırmanış yarışmalarına katılım)

2005-2011 seneleri arasında yapmış oldukları tırmanışların bir kısmı yukarıdaki gibidir. Ekip olarak; almış oldukları eğitimleri, yapmış oldukları tırmanışları ve fiziksel durumlarını da göz önünde bulundurarak bu tırmanışı yapabileceklerine karar verdiler.

Rota Seçimi, Rota Hakkında Bilgi Toplanması ve Planlanan Faaliyet Programı;

Rota Dragon's Rocks; daha önce çoğunluğu Rus olan yabancı dağcılar tarafından birçok defa tırmanılmış olan bir rotadır. Planlanan bu tırmanış, kesin olmamakla birlikte bu dağın ilk Türk kış tırmanış denemesi olacaktı. Ivan isimli Rus dağcıdan alınan rota bilgileri ve fotoğrafları ile zorluk derecesi 3B olan Dragon's Rocks rotasını deneme kararı alındı

Tırmanış planı için 10 günlük bir süre belirlendi ve bu süre içerisinde tırmanış için 4 gün opsiyon tanındı. Bu uzun sürenin nedeni; eğer rota durumu kötüyse, klasik rotayı denemek ya da zamanı hava durumunun kötü olması durumunda iyi havayı beklemek için kullanmaktı.

Planlanan Kazbek Dağı Kış Tırmanışı için Faaliyet Programı

21 Ocak Cuma

- 10.30 Kütahya'dan İstanbul'a hareket
- 23.30 İstanbul'dan Gürcistan Tiflis'e Hareket

22 Ocak Cumartesi

- 04.00 Tiflis Havalimanına varış
- Dağa yaklaşımdan son alışverişlerin yapılması
- 12.00 Tiflis'ten Kiralanan Taksi İle Kazbeği - Gergeti Köyüne Hareket
- 16.30 Köye Varış
- Hava durumuna göre köyde 1 gece konaklama

23 Ocak Pazar

11.00 Köyden Hareket	1800 M
14.00 Tsminda Sameba/ Holy Trinity Kilisesi	2816 M
17.00 Saberstse Geçidine Varış	2900 M
18.00 1.Kamp Alanına Varış	3200 M

24 Ocak Pazartesi

08.00 2.Kamp Alanına Hareket	
17.00 Meteor Kamp Alanına Varış	3700 M

25 Ocak Salı

10.00 Meteor Kamp Alanından Hareket	
Aklimatizasyon Tırmanışı	
Keşif, Dönüş Ve Dinlenme	
Zirve İçin Son Hazırlıklar	

26 Ocak Çarşamba

06.00 Meteor Kamp Alanından Hareket	
15.00 Zirve'ye Varış (5047 M)	
19.00 Meteor Kamp Alanına Dönüş	

27 Ocak Perşembe

08.00 Meteor Kamp Alanından Hareket	
15.00 2.Kamp Alanına Varış	
18.00 Kazbeği – Gergeti Köyüne Varış	
Otele Yerleşme // Dinlenme	

28 Ocak Cuma // 31 Ocak Pazar

Kötü Hava Koşulları Ya Da Aklimatizasyon İçin Opsiyonlu Gün

1 Şubat Pazartesi

13.00 Kazbeği Köyünden Tiflis'e Hareket	
17.00 Tiflis Havaalanından İstanbul'a Hareket	
19.30 İstanbul'a Varış	

Faaliyete Götürülen Malzeme Listesi

**	Birer Çift Raveltik Teknik Kazma
**	3 Raveltik Tam Otomatik Krampon
**	6 Buz Burgusu
**	1 Kar Çubuğu
**	8.1mm İp 60m
**	10 Kapalı Perlon
**	Bol Açık Perlon
**	6 HMS
**	9 Karabin

- ** 9 Yardımcı İp
- ** Bivak
- ** İlk Yardım Çantası
- ** GPS
- ** Kemerler
- ** Çadır
- ** Kişisel Giysiler ve eşyalar (Anorak montlar/ plastik ayakkabılar... vs)

Faaliyetin Başlaması

22 Ocak 2011

Ekip olarak Tiflister Havaalanında buluşuldu. Havaalanında havanın aydınlanması beklendikten sonra Tiflis merkezine hareket edildi. Tiflis'te son alışverişler yapıp, kiralanan araç ile Kazbeği - Gergeti Köyüne Hareket edildi ve 16.30 civarlarında köye ulaşıldı. Saat 17.00'de ise kiliseye varılmıştı. Kiralanan araç ile 4-5 saatlik zaman kazanılmış oldu. Kiliseden hava kararana kadar 1,5-2 saat yükselinip 2750 metreye kamp kuruldu.

23 Ocak 2011

Yolculuktan kaynaklanan yorgunluk nedeniyle kalkma saati geçe ayarlandı. Kahvaltı yapıldıktan ve çanta hazırlığı tamamlandıktan sonra, saat 12.30'da bir üst kampa tırmanışa başlandı. Aynı gün Gergiti buzuluna girilmeden, havanın kararmaya yakın olması nedeniyle buzul üzerinde oluşabilecek riskler göz önüne alındı ve buzula girmeden bir kamp daha atma kararı alındı. 3200 metrede 2. Kamp atıldı. Kampta gerekli besin ve sıvının alımı sonrasında motivasyon yükseltici oyunlar oynanarak dinlenildi.

24 Ocak 2011

Meteor istasyonuna kısa bir mesafe olduğundan havanın da güzel olmasıyla rahat rahat hazırlanılarak yine saat 12.30 sularında bir üst kampa gitmek için yola çıkıldı. Saat 16.00 da Gergeti Buzulu'ndan geçilip Meteor Kamp Alanına varıldı.(3660 metre) Yeterli Sıvı alımı ve beslenme ile dinlenme sonrasında ertesi gün zirve tırmanışı yapılmasına karar verildi.

25 Ocak 2011

[Olayın bu kısmını Sefa Sağlam tekil olarak anlatıyor:](#)

Saat 4.00 da kalktık. Kahvaltımızı yapıp gerekli hazırlıkları tamamladıktan sonra havanın biraz daha aydınlanmasını bekledik ve saat 06.00 da zirve denemesi için Meteo Station (3660) 'dan tırmanışa başladık.

Normal tempoda ile çift kazma ve krampon ile tırmanışa devam ettik. Tırmanış esnasında sık sık molalar vererek ilerledik. Böylelikle 3660 metreden 5037 metreye kısa sürede çıkılmasından kaynaklanacak yüksek irtifanın olumsuz etkilerini önlemeyi planlamıştık. Rota üzerinde ekip olarak yeterince uyumluyduk ve motivasyonumuz yüksekti. Saat 15:00'te zirve sırtına yaklaşırken cam buz olan bölgeye geldik ve bu bölgede running belay dediğimiz hareketli emniyet sistemi ile buz burgularımızı yerleştirerek ilerledik.

16.00 'da GPS'den yüksekliğimiz 4900 m gösterirken ekip olarak; tırmanış hızımızı, performanslarımızı, havanın kararmakta olduğunu ve daha zirveye 1/1.5 saatlik tırmanış süresinin olduğunu göz önünde bulundurduk ve geri dönüş kararı aldık.

Rota resminde gri renkte görülen bölgeler cam buz olan bölgelerdir. Cam buz olan bölgelerde running belay dediğimiz hareketli emniyet sistemi ile buz burgularımızı yerleştirerek ilerlemiştik. Geri dönüşe geçtiğimizde ise buz bitene kadar 2 adet burgu bırakarak cam buzdan geçişimizi tamamladık. Cam buz etabını bitirdikten sonra öğlen sıcaklığı ile hafif eriyen buz, sert kar ve kar karışımı bir yüzeyde çift buz teknik kazması ve kramponlarımız ile aşağı doğru rahat bir şekilde ilerlemeye başladık.

18.00-18.30 arası yaklaşık 4500m yükseklikteyiz. (Hava hala aydınlık.)

İnerken en önde Burhan, ortada Emre ve Emreninin sol tarafında da ben (Sefa Sağlam) bulunuyordum. Ermenin sol tarafındaydım çünkü; yukarıda buz burguları ile iniş yaptığımızda en son inişi yapan ben olduğum için aşağı inerken sol tarafa doğru inişimi gerçekleştirmiştim. Yukarıdan inişim sırasında, çıkışta kazma krampon sapladığımız yerlerde parçalanmış buz parçalarının ekip arkadaşlarımın üzerine kaymaması için sol tarafa doğru inişi yapmayı tercih etmiştim. Buz etabından çıktıktan sonra yine bulunduğum konumda aşağı dik olarak inişime devam ettim. Hepimiz inişe odaklanmıştık; Çift kazma ve krampon geri geri iniş tekniğimizle en az 3 noktamız sürekli sabit bir pozisyonda inişimize devam ederken, Emre birden sert-yumuşak kar karışımı zemin üzerinde kaymaya başladı. Ben "Kazmanı sapla!" diye bağırdım. Biraz aşağıda olan Burhanda Emreye "Dur!, Kazmanı Sapla!" diye bağırdı.

Burhan'ın yanından saniyeler içinde kayan Emre'ye hiçbir müdahalede bulunamadık. Sadece arkasından "Dur!, Kazmanı Sapla!" diye bağırabildik. Emre düşerken sırt üstü kafa aşağıda pozisyonda düşüyordu. Bağırımızla hamle yapmaya çalıştı. Düşüş pozisyonunu almaya çalıştı, kazmasını sapladı ancak o kadar hızlıydı ki; saplamış olduğu kazmanın perlonu Emre'nin bileğinden çıktı ve Emre bir kaç saniye sonra gözden kayboldu.

Nasıl düştüğü hakkında sadece tahminlerimiz var; ama dengesini nasıl kaybettiğini ne ben ne de Burhan gördük. Burhan ve Emre daha önce Güzeller Kuzeydoğu Kar-Buz Kulvarını ve Parmakkaya'yı birlikte tırmanmıştı. Benimle de daha

geçen kış Demirkazık Kış Tırmanışı'nı gerçekleştiren Emre buradan basit bir şekilde düşmezdi. Oradan düşecek kişi olamazdı. Eğim vardı; ancak sert değildi.

Düşüşünün sebebi olarak, faaliyetin 12 saat boyunca devam etmesi, sürekli kazma krampon tırmanışın insanı yorması, buna bağlı olarak bir anlık halsizlik, yorgunluk, dikkatsizlik gibi sübjektif nedenler ya da bunların bütünü olabilir. Kaza sonrası Burhan ile birbirimize bağıldık. Birbirimizin durumunu öğrendikten sonra Emre'nin yanına seri bir şekilde ulaşmaya çalıştık. Hızlı bir şekilde inerken zaman zaman birbirimizi ikinci bir kaza yaşanmaması için dikkatli olmamız yönünde uyarıyorduk. Aşağı inerken sırayla Emre'nin bir kazmasını, kramponlarını, emniyet kemerini, ayakkabısını ve kaskının parçalarını bulduk. Parçaları takip ederek kararan havada Emre'yi bulmaya çalıştık. Burhanla ile anlaşmamızda, Burhan Emre'ye ilk yardımını yapıp, taşımak için paketleyecek, bende yardım çağırmak için Meteo Station'a gidecektim. (Meteo Station 42° 40.800K – 44° 32.026D) Bir ara ikiye ayrılan kulvarda Emre'yi aramak için Burhan ile ayrıldık. Kafa fenerlerimiz ile her yerde Emre'yi arıyorduk. Yaklaşık 1 saat 15 dk sonra Emre'yi düştüğü noktanın yaklaşık olarak 550-650 metre (daha Fazla da olabilir.) altında bulduk. (4030m) (42° 41.234 K – 44° 31.651D) Bulduğumuzda yüzükoyun baş aşağı karların üzerinde yatıyordu. Kask'ı 7-8 parçaya ayrılmış, elbiseleri paramparça ve üzerindeki eşyalarından ayakkabıları, eldivenleri, emniyet kemeri, kramponları, çantası üzerinden çıkmıştı. Hemen koşarak yanına vardık ve ters çevirdik. Yüzüne baktığımızda ağzı ve burnu yani solunum yolları kan ile dolu, elleri ve vücudu hafif mavi ve soğuktu. Nabzını kontrol ettiğimizde hiçbir hayat belirtisinin olmadığını gördük.

Yıkılmış bir şekilde ne yapacağımızı düşündük. Emre'yi ararken ayağımıza giren kara ve ellerimize fazla dikkat etmemiştik. Bu nedenle Burhanın elinde ve ayağında oluşan 2.derece donmaları farkettilik. Hızlı hareket etmemiz gerekiyordu. Diğer yandan arkadaşımızı da orada yalnız o şekilde bırakmakta istemiyorduk. Emre'nin bedenini o halimizle ve o karanlıkta taşımamız çok zordu. Emre için yapacak bir şeyimiz kalmadığını anlayınca arkadaşımızın yerini kolay bulabilmek için GPS'e kaydettikten sonra Meteor'a doğru devam ettik. İki saat sonra Meteor'a vardığımızda oradaki görevli dağcı arkadaşımız Tamaz bizi karşıladı. Tamaz Türkçe ya da İngilizce bilmiyordu. Zor olsada anlaşabiliyorduk. Tamaz bizi iki kişi görünce durumu anlaması uzun sürmedi. Çıkıp arayalım demek istedi ama arkadaşımızın vefat ettiğini söyledik. Meteor'a ulaştığımızda saat 21.10 civarlarıydı. İçeride Tamaz bize sıcak içecek verdi. 10-15 dk kendimize gelmeye çalıştık. Burhanın donan uzuvlarına ılık su ile ilk müdahaleyi yaptık.

Saat 21.30 sularında artık kaza haberini gerekli kişi ve kurumlara haber vermeye başladım.

Hemen Türkiye Büyükelçiliği'ni ve üniversitemiz Sağlık Kültür ve Spor Dairesi personelinden Egemen DÖLEK'i arayarak durumumuz hakkında bilgi vererek yardım istedik. Konsolosluk'taki görevli durumumuz hakkında bilgi aldıktan sonra ne istediğimizi sordu. İsteğimiz açıktı. Arkadaşımızın naaşını dağdan alabilmek için bir helikopter tahsis edilmesiydi.

26 Ocak 2011

Uykusuz bekleyiş sonrası saat 6.30- 7.00 gibi helikopter seslerini duyduk. Tulumdan fırladığımız gibi kaz tüyü çoraplarımızla dışarı çıktık. Gelen helikopter Gürcü bir askeri dağ arama kurtarma birliğine aitti. Elimizdeki GPS ile Burhan pilotun yanına oturdu ve Emre'nin yerini gösterdi. Tam yanına arazi koşulları nedeniyle inemedi ve 300m yakınına indi. İnen askerlere Emre'nin tam yerini gösterdim. Askerler, Emre'nin cansız bedenini, bir kızak sedyeye koyup sadece sedyenin kemerlerini sıkarak sabitlediler. Sedyeye, bizim de yardımımızla helikoptere alındı. Helikopter ile önce Meteo Station'a gittik. Tamam biz Emre'yi alırken çantalarımızı hazırlamıştı. Çantalarımızı hemen kapıdan alarak tekrar helikoptere bindik. Azeri Türkçesi bilen askerlerden birine Gergeti'de Vano'nun evinde pasaportlarımızın olduğunu söyledik. Bu durumda önce Helikopter ile Vano'nun evinin yakınına uğradık ve pasaportlarımızı aldık. Pasaport fotokopilerimizi oradaki polise verdikten sonra Tiflis'teki askeri havaalanına devam ettik. 1 saat sonra askeri havaalanına vardık.

Havaalanında bizi 1 havacı yarbay ve 1 özel harekâtçı yarbay olan 2 Türk Subayı, Türk Büyükelçiliği personeli Yasin ASLAN karşıladı. Emre'yi konsolosluk yetkilileri alarak Tiflis'teki bulunan bir hastanenin morguna götürürken bizde iki Türk subayı eşliğinde Türk-Gürcistan Askeri Birlik Lojmanlarına gittik. Hemen bize bir yer tahsis edip, yemek ihtiyacımızı karşıladılar. Aynı zamanda subaylarımız bize destek olurken psikolojik olarak yaşadığımız olayın da büyüklüğünün farkında olarak kafamızı dağıtmaya çalışıyorlardı. Öğleden sonra Konsolosluk görevlileri eşliğinde Gürcü polisine ifade vermeye götürüldük. Yanımızda getirdiğimiz Emre'nin eşyaları tutanak halinde teslim ettik. Ben ve Burhanın ayrı ayrı ifadeleri alındı. Tercüme için büyükelçilikten Givi yardımcı oldu. Olup biteni baştan sona anlattık. Polisin sorularına cevap verdik. Sonra ifadelerimizi imzalayarak teslim ettik.

Bizim ifadelerimiz alınırken Emre'ninde otopsi yapıyordu. Otopsi sonucu çarpma sonucu beyin travması olarak açıklanmıştı. Vücudunun birçok yerinde de kırıklar oluşmuş. Gerekli tüm polis ve doktorla ilgili belgelere konsolosluk görevlileri yanında imzalar attık. Ve hastaneden ayrıldık.

İfadeler sırasında arkadaşımız Ömer'ın abisi Saffet Bayraktutan'da bizi ziyarete geldi ve bize destek olmaya çalıştı. İfade sonrasında yemek yedik ve dinlenmek için Askeri Kurul'a gittik. Buradaki yasal işlemlerin bir an önce bitmesini ve en yakın zamanda ülkemize dönmek istiyorduk. Bu konuda Yasin Aslan ve konsolosluk yetkilileri neredeyse tüm mesailerini bize harcayarak yoğun çaba gösterdiler. Normalde 3-4 günde biten bu işlemleri 2 günde bitirmek için ellerinden geleni yaptılar.

27 Ocak 2011

Sabahı kalktık ve cenaze nakil işlemlerinin son durumu için Yasin Beyi aradık. Bu arada Burhanın parmaklarımdaki donuk artık rahatsızlık vermeye başlamıştı ve doktora göstermek istedik. Konsolosluktan bize bu konuda da yardımcı oldular. Hastaneye gittik. Hastanede gerekli müdahaleyi yaptılar. Tedavi den sonra İstanbul'a döndüğünde doktora göstermesini istedi ve oradan ayrıldık. Bu arada Yasin Bey nakil işlemlerini ve alınan resmi belgelerin Türkçe tercümelerinin yapılmasından sonra eğer yetiştirebilirsek bu akşam 6 uçağıyla ya da gece uçağıyla Türkiye'ye dönebileceğimizi söyledi.

Hızlı bir koşuşturmaca sonrası ATEŞE Murat Yarbay ve Büyükelçi Yardımcısı Sureyya Hanım ile görüştük. Hemen eşyalarımızı kuruldan (Askeri birlikten) alarak havaalanına doğru yol aldık. Cenazenin kargolanması için gerekli görüşmeler yapıldı. Emre ile aynı uçakta gelmek istiyorduk. Hemen uçak biletlerimizi aldık ve pasaport kontrolünden geçerek Yasin Beylerle orada ayrıldık.

Saat 18.15 uçağı ile Tiflis'ten İstanbul Atatürk Havalimanına hareket ettik. Türkiye saati ile saat 18.50 de İstanbul'daydık. Arkadaşlarımız bizi havaalanında karşıladı. Daha sonra son görevimizi yerine getirmek üzere Emre'mizi alarak Çanakkale'nin Bayramiç ilçesine gittik.

Kaza sonrasında bize gerek fiili gerekse irtibatlarımızı sağlama konusunda yardımlarını esirgemeyen ;

Dumlupınar Üniversitesi Dağcılık Kulübü

Afyon Sivil Savunma Bölge Müdürlüğü

Türkiye Dağcılık Federasyonu (TDF)

Kaçkar Dağcılık Rafting Kayak İhtisas Spor Kulübü (KDRK)

Dumlupınar Üniversitesi Arama-Kurtarma Kulübü

Gürcistan Türkiye Büyükelçiliği personelleri

Türk Gürcü Askeri İşbirliği ve Koordinasyon Kurul Başkanlığı'nda görev yapan değerli subaylarımıza gösterdikleri yakın ilgi ve yardımlardan dolayı teşekkürü bir borç biliriz.

Cenazemizi kaldırırken Türkiye'nin dört bir yanından gelip bizi yalnız bırakmayan, telefon ve mail yoluyla bizlere ulaşarak desteklerini sunan tüm dağcı dostlarımız ve kulüplerimize, ismini veremediğimiz ve bizlere yardımcı olmak için seferber olan tüm dostlarımıza teşekkürü borç biliriz.

Ailesine ve tüm sevenlerine baş sağlığı dileriz.